

Ne cunoastem din vedere?



Atunci cand intalnim pentru prima data o persoana, inevitabil ne formam o parere despre ea. Cat de mult putem cunoaste un om in primele minute si ce putem spune despre el, inainte ca el insusi sa poata sa transmita mai multe prin cuvinte? Iata mai jos cateva surse rapide de informatie si care sunt limitele unei astfel de evaluari.

Intuitia – un mit sau realitate?

Caracteristica atribuita femeilor in cea mai mare masura, intuitia se bazeaza in fapt pe capacitatea unei persoane de a observa unele semne abia perceptibile. Aceste semne sunt de fapt prelungirea unui stil de gandire, ale unui tip de personalitate si permit precizie in baza lor potrivirea sau nepotrivirea unui om intr-un anumit context. Ne trebuie doar cateva secunde pentru a le inregistra! Ceea ce ramane este de fapt ecoul emotional al acestor semne, tradus in senzatia de apreciere, acceptare sau de dezaprobare, respingere.

Cand poate fi folosita?

Sa ne imaginam un joc de baschet in care tu ca si lider trebuie sa iti alegi pe rand cate un om in echipa, dintr-un grup pe care nu il cunosti deloc. Iata un portret pe care il putem observa in aceasta situatie si care este ecoul emotional al diverselor semne:

- Persoana de statura medie, subtire si cu ochii mari, cu privire foarte atenta dar pe care o trece rapid de la un punct la altul. (=> neliniste, agitare, impulsivitate);
- Maini incrucisate la piept, picioarele drept alinate, capul nu se misca prea mult in directia in care privesc ochii (=> nesiguranta, incordare);
- Nu zambeste, fata este imobila (=> lipsa de deschidere in comunicare);
- Ezita sa ia mingea care ii ajunge in dreptul sau la picioare (=> neindemanare);
- Pantaloni de blug, tricou murdar (=> lipsa de similaritate cu mine ca jucator pasionat).

Derulate constient in mintea noastra, toate aceste semne se aduna si fara sa constientizam prea mult argumentele de care avem nevoie pentru a face o prima evaluare, decidem daca ne dorim sau nu persoana alaturi, daca va performa sau nu.

Este similara situatia cu cea a unui interviu de grup in care inainte de a incepe discutiile privirea noastra baleaza toti candidatii si reusim sa ii impartim deja in functie de primele preferinte.

Care sunt limitele cand ne bazam pe intuite?

Aceasta prima impresie este de fapt un cumul de semne ale esentei unui om, pentru ca fiecare transmite ceea ce este prin cele mai mici detalii. Si cum femeile sunt cele mai predispuse sa surprinda aceste detalii, ele le pot prelua si prelucra informatiile. Toata prelucrarea aceasta se intampla in cea mai mare parte la nivel subconstient. Iata de ce intuitia nu poate spune motivul pentru care avem sau nu incredere ca persoana este potrivita. Simtim doar ca este asa. Uneori transmiterea aceasta de informatii poate fi deformata din varii motive si riscam sa luam decizii pripite si eronate.

De aceea, cand vorbim totusi de profesionalism in mediul de lucru, alegerea noastra trebuie sa se bazeze pe mai mult decat intuitie. Pentru aceasta, prima impresie trebuie mereu dublata de argumentele logice care sa o confirme sau infirme, deoarece la o prima scanare a unui om nu putem spune cu fermitate:

- daca transmite o stare trecatoare sau un fel constant de a fi;
- daca motivele de a aparea intr-un fel anume sunt intemeiate sau nu;
- daca persoana are mai multe cunostinte si poate performa;
- daca are alte abilitati care nu au fost transmise inca intr-un prim schimb de impresii;
- daca persoana poate fi potrivita si utila intr-un alt rol/post decat cel pentru care am ales sa o intalnesc initial, etc.

Morala, nu uitati sa faceti apel la intuitia voastra, dar folositi-va de ea intr-un mod istet!

Publicat la 01 Aprilie 2009 | Autor: [Ioana Moholea](#)